

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ W JĘZYKU POLSKIM

Myślenie o wychowaniu wydaje się z jednej strony rozpoznawaniem wielości perspektyw interpretacyjnych na jego temat, z drugiej zaś – tego, co istnieje bez względu na nie. Wychowanie jest wówczas myślane pomiędzy jego horyzontalnie rozproszonym wymiarem pojęciowym a wertykalnym wymiarem tego, co pojęciowość próbuje ukazać. Wychowanie okazuje się zatem horyzontalno-wertykalnym, możliwie pełnym doświadczaniem rzeczywistości w obliczu jej międzyludzkich, empirycznych oraz pojęciowych rozbłyśnień. W pierwszej części dysertacji została podjęta próba rozpoznania wertykalnej, transcendentnej jedności wszelkiego wychowania. W drugiej części dysertacji idea wychowania została odniesiona do filozofii immanencji ujawniającej się pod postacią horyzontalnych – nowożytnych oraz współczesnych – postaw intelektualnych, by na koniec, w części trzeciej i ostatniej, zaproponować pojęcie „inter-transcendencji” wskazujące poza siebie z wnętrza immanentnego doświadczenia poznawczego, ku niewysłowionej, międzyludzkiej i transcendentnej przestrzeni wszechbytu.